

द्वादशेऽध्याये (१.) उखाधारणगार्हपत्यचयनक्षेत्रकर्षणौषधवपनादिमन्त्रा उक्ता-
स्त्रयोदशे पुष्करपर्णाद्युपधानमन्त्रा उच्यन्ते ॥ का° [१७.३.२७.] उत्तरवेदिमपरेण
तिष्ठन्यजमानो मयि गृह्णामीति जपति । उत्तरवेदेः पश्चात्तिष्ठन्यजमानो जुहोति ॥
अग्निदेवत्या ककुप् यस्या मध्यपादो द्वादशक आद्यतृतीयावष्टकौ सा ककुप् अत्र
मध्यश्चतुर्दशकस्तेन द्यधिका । अहं यजमानोऽग्रे प्रथमं मयि आत्मनि अग्निं गृह्ण-
मि धारयामि ततोऽग्निं चिनोमीति शेषः । किमर्थं रायो धनस्य पोषाय पुष्ट्यर्थम् ॥
सुप्रजास्त्राय शोभना प्रजा यस्य स सुप्रजाः सुप्रजसो भावः सुप्रजस्त्वम् तस्मै दीर्घ-
श्छान्दसः शोभनपुत्रादिनिष्पत्त्यै । सुवीर्याय शोभनसामर्थ्याय वीर्यं शक्तिः । किं
च उकारोऽप्यर्थे देवता अपि मां सचक्षां सेवक्षां संगहन्ताम् उ एवार्थे वा देवता
ममिव सचक्षाम् ॥ १ ॥

अपां पृष्ठमसि योनिर्ग्रेः समुद्रमभितः पिन्वमानम् ।

वर्धमानो मृहोऽ॥ आ च पुष्करे दिवो मात्रया वरिष्णा प्रथस्व ॥ २ ॥

का° [१७.४.१.] पुष्करपर्णमुपदधाति स्तम्बे पूर्ववत् । ततोऽधर्युः कुशस्त-
म्बोपरि कमलिनीपत्रमुपदधाति पूर्ववदित्युखासम्भरणवत् तेनापां पृष्ठमिति म-
न्त्रेण पुष्करेऽत्यन्तेनोपधानं दिवो मात्रयेति तस्य मार्जनमिति सूत्रार्थः ॥ व्या-
ख्यातः [११.२१.] ॥ २ ॥

ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ।

स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ३ ॥

का° [१७.३.२१.] तस्मिन् रुक्ममधःपिण्डं ब्रह्म ज्ञानमिति । तस्मिन् पुष्करपर्णे
पूर्वं कण्ठधृतं रुक्ममधःपिण्डमुपदधाति ॥ आदित्यदेवत्या त्रिष्टुप् । वीत्युपसर्ग
आव इति (२.) क्रियापदेन सम्बध्यते व्यवहृताश्चेति [पा° १.४.८२.] पाणिनि-
स्मरणात् ब्रह्म बृहत् रुक्मव्योऽयमादित्यः सीमतः सीमानं मर्यादां भूगोलमध्य-
भागमारभ्य सुरुचः सुष्ठु रोचन्ते शोभन्ते तान्सुरोचनानिमान् लोकान्वि आवः
विवृतानकरोत्स्वप्रकाशेन । कीदृशं ब्रह्म प्रथममादौ पुरस्तात्पूर्वस्यां दिशि ज-
ज्ञानं ज्ञायमानं दृश्यमानं जनेः शानचि शपः श्लौ सति ज्ञानमिति द्वयम् । किं